

zdej častito občinstvo, da se takrat blagovoljno udeleži v mnogobrojnem številu te dobrodelne veselice. Program, obstoječ iz produkcij pevskega zbora, telovadbe, loterije in godbe bode se kmalu razglasil.

— Po prof. Heinrichu osnovano pevsko društvo „liedertafel“ je imelo v nedeljo izlet na Šmarno goro, katerega pa okrajnemu glavarstvu še naznanilo ni. Pri tem so se godile neke nerodnosti na Šmarni gori in v Medvodah, katere zdaj nemškutarji po svoji navadi porablajo v grdenje Slovencev po nemških časnikih. Po Ljubljani je o tem toliko govorice, da ne vemo še pravega in moramo čakati, da bo po sodnijski preiskavi vse na dan prišlo. Kar se pa govori in je tudi brati že po časnikih, je ob kratkem to. Ko so Ljubljančani na Šmarno goro prišli, so šli v cerkev na orgle, tam igrali med drugim tudi okroggle in nekateri so neki pred cerkvijo plesali. Če je to res, razžalili so pač zelo verski čut naroda slovenskega. Nekaj jih je neki tudi prepotene srajce sleklo in so jih po drevji obesili, da se posušé, med tem pa so hodili okoli brez srajc, le s suknjami ogrnjeni. Sploh so se, kakor se pripoveduje, na gori obnašali tako, da so izbudili nevoljo pri slučajno navzočih kmetih. Z gore proti Medvodam zopet niso šli vsi zmiraj po navadnih potih, kajti bili so otroci in ženske med njimi, in da kmetje kaj tacega ne gledajo radi, to vé vsak, posebno če se škoda dela. V Medvodah je bila družba večja, a so se zopet neki tako vedli, da kmetom ni bilo všeč; neka govorica celó trdi, da so se uže pri obedu med seboj razbesedili in skavsali. Ko jih na večer prepodi dež, so vreli vsi na železniško postajo, in tu — pravijo sami — so bili nekateri napadeni od kmečkih fantov, da jih je bilo petero — pravijo — nekoliko ranjenih. Mogoče je oboje, če je vse to res, kar se do zdaj v Ljubljani vé o tem, ker naš kmet je zelo občutljiv posebno v verskih zadevah in se dá potem zapeljati do prestopa postav, česar — se ve da — noben rodoljub ne odobruje in odobravati ne sme, ampak vsak ljudo-ljub mora kaj tacega le obžalovati. Nič manj, kakor take surovosti, je pa nasproti graje vredno tako obnašanje „omikanih“ meščanov, ki vse to provocira. Kaj je na vsem resničnega, to bo že preiskava pokazala. Odločno se pa mi moramo vstavljati očitaniu, ki je bilo v pondeljek v „Laibacheri“, a v torek že preklicano, kakor da bi bili kmetje k temu našuntani po narodnjakih!! Včerajšnji „Tagblatt“ je celó tako predrzen, da vzrokov te neprijetne dogodbe išče celó v dežel-nem zboru in zato posebno nesramno napada gosp. Svetca, češ, da je to sad njegovih govorov v zbornici. Čudno, da „Tagblattovski“ ljudje vzrokov ne iščejo nikdar tam, kjer so, namreč v sebi, ampak vselej valijo vso krivdo na narodnjake. Tako je bilo ona leta o dogodbah na Ježici in na Jančnem, tako je tudi zdaj, le da se v obče naš narod sramoti in obrekuje po domačih in vnanjih časnikih. To se skoro vidi, kakor da bi naši nemškutarji hodili ljudi na kmete nalašč dražiti, ker vselej, kedar kam gredó, se zgodi kaka nerodnost, zavoljo katere trpé potem kmetje in ime dežele.

— Oni gimnazijalec, ki je bil pretekli teden v gozdu „pod Turnom“ od nekih potepuhov na smrt ranjen, še živi, al, če tudi živ ostane, brez hudih posledic mu ne bo udarec na možgane. Ne moremo si kaj, da ne bi dali našim dijakom pri tej priliki prijazen opomin, da jim sicer iz srca privoščimo, ako, kedar so storili svojo dolžnost o študijah, veseli zapojó: „Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus!“, al — nikoli naj se njihovo razveseljevanje ne izgubi v to, da bi se ponašali s ponočnico: „Der Mond ist unsere Sonne!“

Odgovori vredništva na vprašanja.

Gospodarju J. P. v Parad: Občina Grosup. ni še dobila svoje odškodnine, pa jo v kratkem dobí; stvar je zdaj še na Dunaji.

Gospodarju Fab. v A. poleg Sesane: Dajte pred mrvo, potem solí; trtno uš so „Novice“ uže v 1. listu leta 1873. v podobi in s prav obširnimi popisom prinesle z družimi škodljivimi mrčesi vred. Skusite tiste „Novice“ pri kakem gospodu dobiti, ki jih spravlja.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Strelci vseh avstrijskih dežel so si te dni osnovali shod na Dunaji za skupno streljanje. Prišli so res iz vseh dežel, posebno pa je bil impozanten prihod tirolskih, katerih v národni obleki je bilo blizo tisoč mož.

— Večidel so se uže zaprle zbornice deželnih zborov, a oni, ki še zborujejo, nimajo nobene važnosti več.

Iz Brna. — Sovraštvo ustavovercev do ministerstva Taaffeovega sega celó čez grob mrtvih. Pogreb ces. namestnika viteza Kalline sta počastila s svojo pričujočnostjo tudi ministerstva predsednik grof Taaffe in minister dr. Pražak. A kaj so storili tukajšnji zagrizenci? Ko so čuli, da spreved Kalline spremena omenjena ministra, ni bilo nobenega eksaltadosa blizo!

Iz Budapešta. — Tukaj se zopet mnogo razpravlja o nemškem jeziku. Večina ogerskih časnikov dokazuje, da je nemški jezik na Ogorskem popolno nepotreben in da bi se kar naravnost moral izpustiti iz šol, kjer je predpisan nauk. Od druge strani pa prosijo peštanski Nemci, naj se jim zopet dovcli nemško gledališče, katero je bilo zadnji čas odpravljeno. Ogri so več sto let izhajali brez nemškega jezika, katerega jim zdaj Nemci vsiljujejo, kakor da bi zdaj vsem narodom nemški jezik edini izveličalni bil.

Iz Rusije. — Tako zvana nihilistična stranka je v Rusiji popolnem vničena. Zasluga zato gre največ Loris-Melikovu. *Ruski osel! Kako neumno raje!*

Francosko. Iz Pariza. — Vsa nekdanja drhal, ki je požigala in morila, je pomiloščena. Krvoločna hijena Rochefort zdaj v Parizu zvonec nosi. Ko je došel v Pariz, so mu krvoločniki hoteli z vozá konje spreči in sami se vpreči. 14. dne t. m. so obhajali svečanost bastile — v spomin, da je 14. julija leta 1789. bastila bila razrušena, 14. julija 1790. leta pa prisega na ljudovladno ustavo opravljana. Grozni časi se bližajo zopet na Francoskem, od kodar se potres utegne razširiti po družih državah svetá! *Konstitucija je gnezdo tavih gverin.*

Listnica vredništva. Sl. županstvo v Veliki Dolini: Vaš obširni „popravek“ smo še le včeraj prejeli, toraj ga nismo mogli v tej številki natisniti, ker bi dal skoro polovico lista. „Novice so pač odprte vsakemu opravičenemu odgovoru ali zagovoru, vendar, če se vi sklicujete na §. 19 tiskovne postave, morate tudi vediti, da faktučni popravek ne sme presegati *dva kraljeva listina* tistega spisa, kateremu ugovarja, ker le toliko je zavezano vredništvo zastonj sprejeti. Vaš „popravek“ je pa skoro desetkrat dalji od dopisa v predzadnjih „Novicah“, toraj ga bomo vzeli le, če bote za vsako tiskano vrsto, kar jih bo več od onega dopisa, plačali navadno in-se-ratno ceno, namreč po 8 kr. od vrste. V tem pričakujemo odgovora.